

Læserbrev

Det er en skændsel

Angående Bygårdens Vejlaugs veje, - jvf. omtale og billede i Vanløse Avis den 8. august

Som tidligere formand for Bygårdens Vejlaug, - og som mangeårig fortaler for gennemførelsen af den iøvrigt uafvendelige istandsættelse af områdets veje, fortove, kantsten og nedløbsbrønde, kan jeg fuldtud tilslutte mig Niels Langstrups artikel og konklusion: at området - foruden at være farligt at færdes i - er en skændsel for bydelen, - og dertil et nederlag for det private initiativ, eller måske snarere de muligheder, hvorunder det skal fungere.

I de 20 år jeg har boet i kvarteret har der været en voksende forståelse for, at der måtte foretages en generel istandsættelse. Igenem 70 år er der foretaget lappeløsninger. Kantsten og fundamenter i nedløbsbrønde har aldrig været

dimensioneret til overkørsel af tonsvunge automobiler og var derfor nedkørt i en sådan grad, at ler og grus fra fortovene i stigen omfang havnede i kloakkerne, - så meget desto mere, som gamle dages flid med at renholde rendestene og fortove - og med mellemrum planere fortovene og belægge disse med slagter og perlesten, med årene er gået af mode!

Samtidig med at arbejdet med områdets vedligeholdelse blev mere omfattende, blev også ulysten til at påtage sig dette arbejde større. Det er ulønnet, - det er ikke længere som i gamle dage prestigegivende, - og den ligegyldighed grundejerne udviser for sagen (- knapt en tredjedel møder op på den årlige generalforsamling) er næsten endnu mere frustrerende end eventuel modstand mod forslag om ændringer.

Det var derfor mere end

Den tidligere formand for Bygaardens Vejlaug, Steen Sehested ærgrer sig over at overenskomsten med kommunen ikke blev til noget. Det koster grundejerne mange penge siger han.

velkomment for den sidende bestyrelse da Københavns Kommune for 3 år siden erklærede at ville overtage områdets fremtidige vedligeholdelse. Det var dog en forudsætning, at vejbaner, kantsten, fortove og brønde blev sat i forsvarlig stand inden overtagelsen, idet man ikke kunne vurdere vedligeholdelsesudgifterne, så længe alt var i så misereabel en tilstand. Kommunen ville påtage sig istandsættelsen ved at udbyde arbejdet i licitation, - og ville føre tilsynet med dets udførelse.

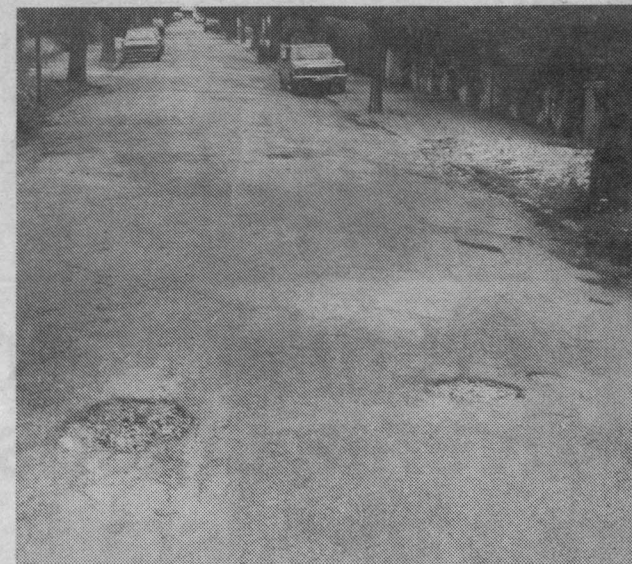
Det så således ud til, at området kunne reddes. Vejlaugets bestyrelse gik sammen med stadsingeniørens folk igang med besigtigelse, opmåling og kontraktudarbejdelse. Da det kunne forventes, at der ville være enkelte grundejere, der ville stemme imod projektets udførelse, og derfor ville blive påtvunget at deltage, ville kommunen kun være med til »skrabet løsning«, d.v.s. at der udover renovering af vejbaner og brønde, samt sætning af bestående kantsten i beton, kun ville blive lagt en række fliser på tværs på fortove, dog med asfaltbræmme mellem kantsten og fliser, - og grusbag fliser.

Kommunen beregnede omkostningerne til 2,6 mill., ca. 20.000 kr. til hver parcel. - Men kom-

munen ville ikke, som bestyrelsen først havde foreslået det for grundejerne, acceptere en ligedeling - udfra den betragtning, at der var adskillige erhvervs-ejendomme i området, som dels forårsagede væsentlig større slitage på vejene end enfamiliehuse, dels kunne fradrage beløbet over vedligeholdelseskontoen. Efter at have konsulteret bestyrelserne for andre villaområder, der havde været igennem samme proces, udfærdigede vi herefter en fordelingsnøgle, som godkendtes af kommunen: enfamiliehuse ville komme til at betale ca. 16.000 kr., - og i den anden ende af skalaen: huse med mere end 8 lejligheder, - eller med »tungt erhverv« og/eller flere erhvervslejemål: 67.000 kr. (der efter skat - og fordeling på lejemål ville blive meget mindre end prisen for enfamiliehuset!).

Kontrakten blev udsendt til grundejerne medio 87. Faktisk var bestyrelsen ikke i tvivl om, at den ville blive vedtaget, idet der i 86 havde været foretaget en »meningstilkendegivelse«, der viste et betydeligt flertal for projektets gennemførelse.

Nu forholder det sig sådan, at kommunen forlanger to tredjedels flertal for en sådan afgørelse. Både bestyrelsen og kommunen var oprindelig af den opfattelse, at to tredjedels

Dybe huller i asfalten på kørebanerne præger de private veje i Vanløse.

flertal for området som helhed ville afgøre. Kontrakten blev stemt hjem med 72% flertal! - men ved sidste behandling tolkede kommunen bestemmelsen om 2/3 som gældende for hver vej, og dermed faldt forslaget om kommunalovertagelse af vejene, idet der manglede en enkelt stemme på Katholmvej, - og en på Børglumvej!

Tre års arbejde for at gennemføre den billigste og på længere sigt eneste rigtige løsning for områdets vedligeholdelse, faldt hermed på gulvet.

På generalforsamlingen den 23. februar i år valgte bestyrelsen herefter at træde tilbage. Man kunne vel have forventet, at de der havde stemt imod kontrak-

tens indgåelse, så havde trådt frem og kundgjort, at de nok skulle klare vedligeholdelsen af kvarteret fremover, - og at det kunne gøres til alles tilfredshed uden at tegnebøgerne skulle tages op af lommerne!

- men såvidt jeg registrerede, var de slet ikke tilstede.

Det er foreløbig historien om Bratskovvej, Bygholmvej, Katholmvej, Støvringvej og Børglumvej, - hvor der nu slet ikke er nogen bestyrelse, der kan tage hånd om blot de nødvendigste ting.

Dette kan næppe undgå i den sidste ende at blive ubehageligt og dyrt for os alle i Bygårdens Vejlaug.

Steen Sehested
Bygholmvej 26